Написав нічий=божий
Середа, 01 червня 2011, 13:46

Якщо вже віра = то хай буде щира.

Ще день один пройшов ,і не про Бога,
Про хліб насущний про дітей думки ,
Розхвилювалася душа в тривогах,
Десь заблукавши у пустелі марноти.

Покластися б на Бога ,та щось віри мало,
Все сам ,бо хто ж ще краще тебе зможе,
Як добре вирішив ,як добре все співпало,
Ще й так що завтра на вчорашнє геть не схоже.

Прогрес = двигун бездухий еволюцій,
А ми як паливо = здоров*я ,сили ,час ,
Згораємо в котельнях революцій,
Немов вугілля чи природний газ.

Спочатку ніби щоб жилося легше ,краще,
Викладуємося понад сил не в міру,
А потім як здоров*я вже нема ,пропаще,
Все більше покладаємось на віру.

Чи доля так веде ,чи сам живеш по собі,
Чи може хто не дай Бог веде інший,
Але синцям не має місця вже на лобі,
Такий стаєш в кінці життя успішний.

Чому ж спочатку не покластися на Бога,
Йому ж бо краще знати що ,куди ,і як,
Згори видніше йде куди чия дорога,
Вночі не страшно ,якщо Бог є твій маяк.

Якщо ти з Богом ,і з тобою Бог,
І віра твоя хоч зерно гірчичне,
Пройдеш любу з призначених дорог,
Бо гори зверне віра в життя вічне.

Якщо ти з Богом ,Він тебе не кине,
Як світ лихий цей «кидає» щоденно,
Не впав щоб Дух Святий у слід за Сином ,
Зійде щоб ти відчув себе спасенним.

Якщо вже віра – то хай буде щира,
Ніколи не погасне,не зітліє,
Щоб занепалого вогнем зігріла,
Хай обнадієний про Бога він замріє.